

Tác giả tự sáng tác và minh: Trùng c năm 1975, d y h c, quân nhân QLVNCH (khóa 18 Th Đ c).
H n giúp v c bán th i gian cho Sypris Data System Los Angeles. Bài v t m i c a ông là câu
truy n nh u b t ng c a m t chàng k s đi tìm v vào tu i ngũ tu n. Xa l liên bang s 5,
quảng đ ng t Fresno lên Sacramento n a đêm v sáng v ng ng t, thên thng. Th nh
tho ng có nh ng chi c xe ch hàng m i tám bánh l m l, m m vun vút trong đêm t i. Kim
đ ng h d quang trên chi c BMW tr c m t Dũng ch đ ng m i m t gi r i đêm. Dũng
đang ch m chú phóng xe nhanh trong đêm. B ng ti ng đ i n th ai c m tay vang lên.

- Nè! c u Dũng, c u đi t i đầu r i. Tôi th c ch c u t 11 gi khuya đ n gi . C u nói 12 gi s
đ n n i mà. Bây gi đã g n m i hai gi r i. Có tr c tr c gì không? Đã g n t i ch a? Tr ng i
gì cho tôi bi t ngay nhé.

-Tôi m i t i Stockton thôi. Đ ng v ng, tôi kéo t i 90 miles/ gi nh ng cũng không th nào đ n
đúng 12 gi nh đã h n v i ch . Xin l i ch . Tôi l i h n vì l y xe tr h n hai ti ng đ ng h ; ph i
ch đ i xe "tune-up" cho xong.

-Không sao. Đ ng lái quá t c đ s giao thông cho phép, l i nguy hi m n a. G p c nh sát ăn
gi y ph t đ y.

-C m n ch . Khuya quá r i! Ch đ ng ch n a. Sáng mai 10 gi tôi s đ n nhà g p ch . Chúc
ch ng ngon.

Đó là l i đ i đáp gi a ch Năm Melissa và Dũng.

Ch tính làm mai cho Dũng cô cháu ch M Tho tu i v a đôi m i. Dũng quen ch trong ti c
c i con trai ng i b n h c cũ Paracel Sea Food Restaurant, Little Sài gòn. Dũng đ c s p
ng i g n ch . Qua câu chuy n, ch bi t Dũng đang s ng đ c thân v i M Garden Grove, và
đang có ý tìm v . Ch mu n gi i thi u cô cháu ch cho Dũng, tuy bi t tu i Dũng h n cháu mình
g n ba m i. Ch C c a Melissa tha thi t mu n g i H ng qua M du h c nh ng ch a có
cách nào. Ch có cách k t hôn v i ng i có qu c t ch M là nhanh nh t.

Ch Năm Melissa bi t tu i Dũng và tu i H ng cách nhau quá xa; nh ng vì t ng lai c a cháu,
và n nang, th ng yêu bà ch ru t su t n a cu c đ i thay m nuôi n ng mình lúc ch m i lên
m i. Ch em s ng c nh côi cút thi u m . Bác Ni ng gái qua đ i trong c n b o b nh. Bác trai
thi b nh h an quanh năm. Ch C thay m t n t o buôn bán, nuôi các em khôn l n, cho h c
hành đàng hoàng. Cha ch th ng nói không có ch C, cha con mình v t v ng c xuôi cũng
không đ s ng đâu con. Đ ng mong nói đ n chuy n các con đ c ô m sách v đ n tr ng. Ch
nghĩ, n d ng đ c c a ch C ngang ng a n sinh thành. Ch không bao gi quên. Vì v y,
ch đành n c li u giúp ch mình đ t đ c c c nguy n. Hy v ng cháu H ng s tìm đ c tình
yêu sau hôn nhân. H n n a, có ch ng ng i l n tu i th ng đ c c ng chi u.

Tan ti c c i hôm đó, ch Năm và Dũng v n th ng liên l c e-mail và đ i n tho i cho nhau, ch
m i bi t Dũng là ng i đàn ông t t b ng, th t thà, có công ăn vi c làm v ng ch c, và nh t là
ch a l n nào trong đ i l y v . Ng i Vi t nam mình th ng g i là trai tân, ng i M g i là
"never married", tính n t Dũng l i hi n lành, chân th t, và là ng i con r t có hi u v i m . Đi u
đ c bi t là chàng đang "mót" v .

Dũng qua M đã g n ba m i năm, lo làm, lo h c thêm, quên đi chuy n l a đôi, ngoảnh l i thì
tu i đ i đã năm m i. M già thúc đ c m i ngày: "Nè! Dũng ! Con bi t M tu i đã cao, không
còn s ng bao năm n a, và nhà mình ch có mình con là trai. Hai ch con, chúng nó đ u an
ph n v i gia đình riêng. Tr c khi nh m m t, m mu n th y con có gia đình đàng hoàng, và đ
cho m th y đ a cháu n i đích tôn n i d i tông đ ng, h ng khó b n th T tiên. Cha con
tr c khi nh m m t lia đ i đã c m tay m tr n tr i là ph i lo cho con có v con, không th đ
con ch n đ n g i chi c mãi. Bây gi, con th y đ i s ng đ c thân là tho i mái, không b n b u v
con, thê tróc t ph c gi; mu n đi đâu thì đi, mu n làm gì thì làm; nh ng v già con s th y cô

đến, trở về, lòng vô cùng! Rồi đầu tiên không có ai buồn, tâm sự, nên người ta, chia sẻ giúp đỡ lẫn nhau. Nhưng khi tất cả, tất cả, mọi thứ, gió bão, thiên tai, đến đến, khi người ta, tại nhà, mọi thứ mình con làm sao xoay sở, khi tuổi đã già, sức đã yếu. Sự không ai biết, chỉ không ai hay." Nhưng tôi mới đây buồn làm Dũng suy nghĩ lung lay.

Tôi đã năm mươi mà đi kiếm về thấy cũng lạ, quê sao vậy. Chàng muốn yên phận, sự nghiệp của mình già cho qua ngày tháng; nhưng đời giúp đỡ trong những năm tháng cuối đời của mình; nhưng khi nghĩ tới tôi nói không nên thiếp của mình, Dũng không khi phân vân. Chàng cảm thấy mình phạm tội vì không nghe lời mẹ. Nếu lòng mẹ muốn mình có vợ con để bà yên tâm trước khi về với tiên cảnh như mãi chàng; nên Dũng quyết định nên vợ phá bỏ đi kiếm về.

Dũng đã đăng báo tìm bạn bạn phù hợp, và cũng được sự hồi đáp từ các người giới thiệu. Có những cái hẹn gặp mặt; nhưng chàng thấy về và thấy hiểu là chính mình cũng làm nhiệm vụ "đi tìm" thấy về. Dũng thấy mình chỉ là anh kẻ sống quên, để mình trong công việc, hình ảnh mặt chút là xếp phần này, không giao "project", cho người chỉ xấp xỉ là phải ôm gói ra đi, đầu phải là Thái tử Tàu hay là đâu! Làm quen được với chị Năm Melissa, và được chị hứa hẹn giúp đỡ tôi thì về cho Dũng, chàng mừng như "Mèo Mù Vàng" cá rún."

Chị Melissa tên cúng cơm là Mến. Lê Thị Mến. Cha mẹ chị sinh ra năm người con, ba trai, hai gái. Dân gốc Mỹ, đến từ Việt Nam. Melissa là con gái út nên được cha mẹ và các anh chị thương chiều, và năm chị sinh ra nhà được trúng mùa gạo, nên hai chị mừng quá đặt tên chị là Mến. Qua Mỹ khi thi quốc tịch đi là Melissa cho Mến và người ngoại quốc đi gọi. Chị cùng chồng vượt biên qua đến Bidong năm 1979 lúc đó chị mới 21 tuổi, chưa có con cái gì.

Đến Mỹ, hai vợ chồng cùng đi làm việc, bảy ngày một tuần, ngày làm mười tiếng. Tiền kiếm được đã, có chút tiền, anh chị vay thêm tiền chính phủ "small business". Vợ may mắn, có sự làm ăn của anh chị ngày càng phát triển, và có đi đến nơi khác. Nhưng thấy là lạ lòng! Làm việc vất vả cũng như vậy mà mỗi năm chị đi mang về, và 5 năm liền chị sinh từ từ ra năm thằng nhóc.

Năm có con trai, hai con gái, hai con trai là kẻ sống, con trai ba hùn với người chú ruột mở shop landscaping, thuê Mến, thuê Tàu, Mến đen và chị Mến trở về làm việc, thấy thấy hoa các building, nhà hàng, khách sạn, công sở, công ty tư nhân và trường học. Rồi từ năm năm sau khi trở về, tiền lương nhân công, báo hiệu...v...chú cháu chia ra mỗi người gần hai trăm ngàn đô-la. Vợ chồng Ba là cô Mến trở về gặp nhà thơ, và có cùng chung một ý nguyện là siêng đi, tin tưởng tuy nhiên đi vào Đức Chúa Trời, và luôn luôn có sự nguy hiểm. Cô Susan là nhà đi học, làm part time cho công ty landscaping của chú và chị, khi rảnh chị đàn piano, làm việc thì nguy hiểm. Cha vợ chồng Ba là một kẻ Bromen nói tiếng Việt rất giỏi. Ông giảng dạy ở một trường Việt cho người từ nước Việt Nam. Nhưng đó, Susan biết chút ít tiếng Việt. Nàng còn biết rõ phong tục, tập quán của người Việt. Ăn, thức uống, nàng còn rành hơn nữa.

Con trai là sĩ quan quân đội Mỹ đang đánh trận ở biên giới ở A Phú Hãn. Con trai năm là sinh viên trường Luật Harvard. Mẹ con út tính theo họ người đi của Thế kỷ nghĩ sẽ Obama là sự sống của Thế kỷ trong tương lai. Bây giờ là trường học, con học đến mức nhàn trong Thế kỷ Sinh viên người Việt quốc gia, con còn quảng bá tình thân yêu nước, tôn trọng nhân quyền, từ do tín ngưỡng, tôn trọng luật pháp quốc gia trong đám sinh viên người quốc gia, bạn con. Có ai dám nghĩ năm người con trai của anh chị Năm Melissa là người quốc gia.

Nhưng chuyện đi cũng không ít trở ngại. Câu "Giàu đẹp, Sang đẹp, Vẻ" thấy đúng với hoàn cảnh gia đình chị Năm. Anh Năm thấy qua là Việt nam vì lý do buôn bán. Anh say đắm sự đẹp mặt của người mà người ở thành Sài Gòn. Anh thấy khỏe với bạn bè là mình là người ở Saigon, gặp

cô Loan, anh lên tiên, đâu bao nhiêu tiền, anh cũng không tiếc. Kể từ lúc là gia đình không yên. Chín Năm đâm đầu xin ly hôn. Anh Năm vợ chồng họ nên vợ chồng đẹp xây dựng nguyên vẹn ở Vũng Tàu. Chín Năm thấy tình đời đen bạc; chồng quay ra ghi tên họ chồng là Địch họ chồng, dung dăng, dung dãi với lũ trẻ sinh viên nam nên bỏ học tuồng con cháu.

Tuy tuổi đời đã hơn năm mươi nhưng người chồng mới nhai mai, nhai nhai "mình họ chồng xổng mai" trông trẻ như gái "mặt con trông tròn con mặt", lại thêm có cái trán cao, mặt sáng thông minh tuy nhiên. Chín luôn lấy điểm A trong các môn học. Niềm vui thú thích nhất của chồng là đi học và mai mồi cho người ta nên vợ, nên chồng. Chín cũng biết câu nói của người xưa là: "Đời có bốn cái ngu: Làm mai, Gánh nợ, Canh cu, Cơm chấu." Chín nói "Tôi biết vậy nhưng là nghiệp dĩ mà! Thêm nữa, đó là mặt "hobby" của tôi" Có những công việc khi chồng mai mồi xong, nên vợ, nên chồng, "xuôi chèo mát mái" thì không, biết tắm, không bao giờ hỏi thăm đến chồng; nhưng khi "Cơm Không Lành Canh Không Ngọt" thì kêu chồng mới vợ, phàn nàn là tôi chồng chồng vợ, mai mồi làm chi, giờ họ mới khỏe thân. Chín phải trả lời nói, khuyên can, giải thích, an ủi, chia sẻ tiền bao nhiêu thì giờ, thế mà chồng vẫn thích làm mai.

Khi vợ gặp Dũng trong tiệc cưới họ nên năm trước đây, biết Dũng chồng vợ con, chồng có ý tưởng sẽ làm mai vợ cho Dũng, và chồng đã tìm hiểu Dũng qua e-mail, đến thăm ai, xem Dũng có phải là người tử tế không; rồi quyết định gửi thiếp cháu mình cho Dũng. Biết thêm về Dũng, chồng hoàn toàn yên tâm.

Chuyến gửi thiếp cho cháu mình, chỉ không do dự, phân vân gì cả. Chín có gửi hình của Dũng và Việt nam cho chồng Cờ và Hoàng xem. Họ tỏ ra rất hài lòng. Hoàng còn nói: "Anh Dũng năm mươi mà trông như ba mươi."

Đúng hẹn, mười giờ sáng hôm sau, Dũng ăn mặc chỉnh tề, dò theo máy Garmin (máy cho đường) lái xe thẳng đến nhà chồng. Bấm chuông. Chín trong bộ váy phồng tồng, không son phấn, niềm nở đón tiếp. Chín vẫn vẻn vẹn:

- Chào cậu Dũng! Đi đường mệt không? Đêm qua cậu ngủ có được không?

Dũng đến gần người bạn trẻ trẻ nhìn chằm, ngạc nhiên. Sao khác đi nhiều so khi mới quen chồng trong đám cưới năm qua. Ban ngày, ban mặt thấy rõ Chín Năm còn đẹp hơn, trẻ trung hơn. Tiếng chồng nói như nhàng, êm ái, lời của người đời đi đến làm sao! Cái giọng nói Sài Gòn pha âm hưởng của Huế làm Dũng mê mẩn, say đắm. Hàm răng trắng ngà, đầu tóc đen nhẵn răng tề hoạc người mới. Mái tóc búi lên phía sau ót giọng như tóc của chàng thuở còn con gái. Chàng đi thẳng ngạc nhiên ngỡ người khác. Dũng hỏi nhìn chằm là thoáng nhìn qua căn nhà đầy hoa tươi đỏ màu sắc, chồng đến kiêu căng, lập lang, họ hàng hoa tưng ra thơm ngát. Xuyên qua cửa kính, Dũng thấy những người luống hoa đỏ loèi đua nhau khoe màu, khoe sắc. Dũng hỏi nhìn hoa qua nhìn chằm, nghĩ về vợ, mới mới còng lưng. Dũng không hiểu mình như Chín Năm gửi thiếp cho vợ hay mình đang xem mặt vợ đây. Ý nghĩ thoáng trong đầu nhưng Dũng cố gạt ngay đi. Dũng như biết họ nên không quan tâm đến câu hỏi người đời đi đến. Thấy vậy, Chín Năm bèn lên tiếng hỏi thêm:

- Ô kìa! Cậu sao vậy? Mặt cậu người. Bà cậu còn mặt mũi à. Thiếp người sao?

Dũng như nhai giở mặt, giở mặt mình:

- Xin lỗi chị. Không có gì.

Qua vài ba câu chuyện trò nhỏ, trẻ mới, Chín Năm bắt vợ qua bàn bên cạnh lấy cái thìa của chị Cờ vợ gửi sang, trao cho Dũng:

- Tuổi trẻ, tôi nhận được của chồng Cờ gửi sang; trong thìa có hình cháu Hoàng để ý. Cậu có thể để, và xem hình rồi cho ý kiến nhé.

Dũng mỉm cười nói ra đời. Thế rồi:

Sài gòn, ngày 15 tháng 5 năm 2009.

Em út M&#ng thân yêu,

Ch&# thân g&#i l&#i thăm em và các cháu. N&#i nh&# th&#&#ng em không lúc nào nguôi ngoa trong lòng ch&#. Ch&# em mình xa cách đã m&#y m&#&i năm r&#i, ch&#a m&#t l&#n g&#p l&#i. Ng&#&i tha ph&#&ng, k&#& quê nhà. D&#&ng Năm v&# Sài gòn hoài. Sao em l&#i không v&# thăm quê m&#t chuy&#n. H&#i cha m&#t, em đang sinh cháu út nên không v&# đ&#&c. Gi&# thì các cháu đã l&#n khôn, em v&# ch&#i m&#t chuy&#n đi em. Tình nghĩa ch&# em mình th&#t là đ&#m đà, tha thi&#t nh&#ng là ngăn cách, chia lia. Đ&#&c bi&#t, em chia tay v&#i d&#&ng Năm đã sáu năm r&#i. Nh&#ng năm đ&#u ch&# lo l&#m! S&# em không ch&#u n&#i s&# đau kh&#, h&#n, cô đ&#n vì ng&#&i ch&#ng đ&#u &#p tay g&#i đã ph&#n b&#i mình ch&#y theo m&#t ng&#&i đàn bà khác, tr&# h&#n, đ&#p h&#n. Nh&#ng ch&# r&#t vui khi bi&#t em đã không bu&#n kh&# mà còn v&#&n lên s&#ng m&#nh, s&#ng hào hùng, t&# chi&#n đ&#u v&#i b&#n thân mình, hăng say làm vi&#c, và hiên ngang tr&# l&#i h&#c đ&#&ng. Nghe em đã đ&# xong b&#ng MA v&#i h&#ng t&#i &#u, và đang đ&#n đ&#&ng ghi danh h&#c PhD. Ch&# h&#nh đi&#n vô cùng! Em còn lo cho con gái ch&# qua M&# du h&#c n&#a. Th&#t em làm ch&# c&#m đ&#ng l&#m! Ti&#n đây, ch&# g&#i cái hình c&#a cháu ch&#p tháng qua; nhân hôm sinh nh&#t anh C&#. N&#u ti&#n em đ&#a cho c&#u Dũng xem cho bi&#t m&#t cháu. Ch&# và cháu cũng đã nh&#n đ&#&c hình c&#u Dũng r&#i. Trông m&#t c&#u Dũng phúc h&#u, hi&#n lành đây ch&#.

C&#u chúc em và các cháu an bình.

Th&#&ng nh&# em,

Lê Th&# H&#ng

Dũng đ&#c th&# xong, xem hình, không nói gì, l&#ng l&# trao l&#i ch&# Năm. Ch&# Năm lên ti&#ng:

- C&#u th&#y sao? C&#u th&#y H&#&ng th&# nào?

-Tôi th&#y nàng còn quá tr&#, và quá đ&#p!

- C&#u v&# suy nghĩ và cho tôi bi&#t ý ki&#n nh&#.

Dũng phân vân, bàng hoàng không bi&#t tr&# l&#i ra sao cho kh&#i m&#t lòng ch&# Năm, và đi&#u khó nh&#t là làm sao cho ch&# hi&#u r&#ng mình r&#t thích ch&#, mu&#n ch&# là ng&#&i thay th&# H&#&ng; là ng&#&i yêu, ng&#&i v&# mình trong t&#&ng lai, m&#c dù v&#i tu&#i đ&#i ch&# không còn sinh n&# gì đ&#&c n&#a. Minh s&# có cách gi&#i thích v&#i M&#. Con riêng c&#a ch&# là con c&#a mình cũng có sao đâu. Dũng đã hi&#u bi&#t phong cách ch&# qua nh&#ng l&#n nói đi&#n tho&#i và e-mail cho nhau. Gi&# đây, ng&#i đ&#i đi&#n ch&# trong căn nhà này, Dũng nh&# th&#y l&#c lỏng, xa v&#i, ngăn cách, và cái ý t&#&ng mu&#n th&# l&# tâm tình v&#i ch&# nó c&# ng&#p ng&#ng, ch&#p ch&#n r&#i t&#t lim đi t&# lúc nào không rõ n&#a. Dũng không còn can đ&#m nói lên s&# suy nghĩ chân th&#t c&#a mình cho ch&# hi&#u là mình yêu ch&# và r&#t thích ch&#. Ng&#&ng l&#m! H&#n n&#a, ch&# vô t&#, đ&#g đ&#ng không đ&# ý gì thái đ&# c&#a Dũng bây gi&#. Chàng nh&# đ&#ng tr&#&c ngã ba đ&#&ng, ch&#a bi&#t đi l&#i nào.

Cu&#i cùng, Dũng l&#y h&#t can đ&#m, &#p úng nói:

- Ch&# Năm à! H&#&ng còn quá tr&#, quá đ&#p, n&#u H&#&ng mu&#n du h&#c Hoa K&#, tôi có cách giúp H&#&ng; ch&# không c&#n bu&#c H&#&ng ph&#i k&#t hôn v&#i ng&#&i đáng tu&#i cha chú mình. Tôi không mu&#n l&#i đ&#ng ng&#&i con gái còn quá tr&#; tha thi&#t mu&#n đi du h&#c Hoa k&# l&#i ph&#i ch&#u làm v&# ng&#&i l&#n h&#n mình t&#i ba m&#&i tu&#i. H&#n n&#a, theo tôi nghĩ, xây đ&#ng hôn nhân ph&#i là do tình yêu chân chính, đôi l&#a, t&# phát ra t&# con tim, ch&# không ph&#i là m&#t s&# đ&#i ch&#c, tính toán. Đ&#c th&# ch&# C&#, tôi r&#t c&#m đ&#ng nên th&#t lòng mu&#n giúp cho H&#&ng, và đ&# cho ch&# tròn l&#i h&#a v&#i ch&# C&# là đem H&#&ng sang đây du h&#c, tôi s&#n sàng giúp H&#&ng b&#ng m&#i cách h&#p pháp, còn chuy&#n hôn nhân v&#i H&#&ng, tôi không nghĩ đ&#n n&#a. Tôi c&#m &#n ch&# đã có ý giúp tôi. Tôi mong ch&# hi&#u dùm.

Chi Năm nh&# t&# cung trăng r&#t xu&#ng, m&# to m&#t ng&#c nhiên, ch&#i v&#i! Bao công trình c&#a ch&#

Thư m Yêu Bà Mai

Tác Giả: Nguyễn Hữu Thi

Thứ Hai, 28 Tháng 9 Năm 2009 14:48

từ bấy lâu nay thät là vô bổ, nhä đã träng xe cát biän Đông.

Däng ngäp ngäng, lúng túng nói tiäp:

- Chä Năm tha thä cho tôi. Tôi mong sau län gäp gä này mình vän giä liên läc qua email, điän thoäi. Tôi mong đäc chä coi là... bổn.

Không hiäu chä Năm nghĩ sao. Riêng ngäi viät chuyän này tin là sä täi lúc bà mai hiäu đäc lòng Däng.